

Nr 935

Av herr Wennerfors, om rätt att anlita valfri resebyrå vid resa i statens tjänst.

(Lika lydande med motion nr 814 i Första kammaren)

Den som avser att anlita resebyrå i samband med resa i statens ärenden skall enligt kungörelsen nr 523 av den 30 juni 1952 hänvända sig till statens järnvägars resebyrå, om detta kan ske utan särskild olägenhet. Denna bestämmelse tillkom genom beslut av 1952 års riksdag efter initiativ av riksdagens revisorer.

Verksamheten inom resebyråbranschen har utpräglad servicekaraktär och bör ha den stimulans som fri konkurrens innebär. Bestämmelsen från 1952 måste emellertid ses som en allvarlig konkurrensbegränsning inom en expanderande bransch. Av intresse är att bestämmelsen dessutom strider mot ett uttalande som riksdagens andra lagutskott gjorde 1956 i utlåtande nr 35.

De brister i konkurrensen som det här gäller att komma till rätta med kan sägas bottna i två i och för sig skilda förhållanden. Å ena sidan saknar av flera orsaker konsumenterna i tillräcklig grad det prismedvetande, som är en förutsättning för att de skall söka de förmånligaste villkoren vid sina inköp och därmed medverka till effektiv konkurrens. Å andra sidan kan orsaken till en försvagad konkurrens vara att finna i konkurrensbegränsande åtgärder, som vidtagits av företagare eller deras organisationer. Samhällets konkurrensfrämjande verksamhet måste inriktas så att båda dessa slag av brister i konkurrensförhållandena undanröjes eller i vart fall motverkas.

Det är uppenbart att bestämmelsen från år 1952 strider mot ovanstående av riksdagen antagna utskottsuttalande.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen med ändring av 1952 års riksdagsbeslut i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av principen i kungörelsen nr 523/1952 att valfri resebyrå kan anlitas för resor som bekostas av statsmedel.

Stockholm den 28 januari 1969

Alf Wennerfors (m)